

Háromszék, Csík fölött, szivárvány
[havasáról
egy álmos rét repülő gyöngytollú zöld
[madár,
fák ködkucsmaí közt szárnyával telleget,
karéjosan bukik s az Olt mellé leszáll.

Ha rétnek születik az ember lánya,
[rét lesz,
Ágborisrét marad világvégezetig,
eső, szél sorsosa, gólyahír, kikerics
édes szülője, ki virágot vétkezik.

Írhatna még. Olyan remekműveket,
mint a Szegény Yorick, az N. N. bo-
lyongásai, a Katalánok, a Tíz évesek
leszünk, a Harlekin búsul, a Vonszol-
nak piros delfinek, a Ház Normandiá-
ban, a Fehér virág, a Vogul menyegző,
hogy csak néhányat említsünk. Verse-
ket, melyekben szabad szegénységét
gazdag szabadsággá varázsolja; verse-
ket, melyekben egyszerre vagyunk Mo-
sonszentmiklóson és Párizsban, Mecse-
ren és Pesten, a Tiszánál és a tengernél.
De Kormos Pista már nem küld új
verset a Tiszatájnak. Kormos Pistával

már nem lehet megírni azt a Kincs-
keresőnek tervezett interjút.

Egy igazi költő, egy tiszta ember el-
hagyott bennünket.

Az ember meggyűlöli a fukar évszá-
mokat. Miféle számítógép veti ki őket?
Milyen esztelen program szerint válasz-
tódott ki éppen ő, aki harminc évvel
fiatalabb volt a koránál, és száz évvel
bölcsebb ennél a kornál? És szerette az
embereket és még az írók is szerették.

Elment közülünk egy költő.

Elköltözött Nakonxipánba.

Joga van hozzá. Ő teremtette saját
képére és hasonlatosságára. A versstró-
fák ablakain át ráláthatunk.

Sétál a csodák hózáporában és ki-
rálykodik. Saját törvényei szerint —
tovább él.

Mi pedig dűnnyögjük magunk elé a
Fehér virág című versét — amit Rad-
nóti emlékére írt —, s refrénként ismé-
telgetjük az utolsó sort: „eltűntél, aki
köztünk angyali zene voltál”.

SIMAI MIHÁLY

Szerkesztői asztal

Rákos Péter, a prágai Károly Egyetem
magyar tanszékének vezetője, a JATE
vendégként Szegeden járt, s szerkesz-
tőségünket is meglátogatta.

*

A Nagy Októberi Szocialista Forra-
dalom 60., és Csongrád megye felszaba-

dulásának 33. évfordulója alkalmából
Odessza megyei barátsági hetet rendez-
tek október 5—12. között Csongrád me-
gyében. A küldöttség tagja volt D. G.
Szergijevics odesszai író is, aki a Tisza-
táj szerkesztőségének tagjaival is talál-
kozott.